

תרבות המערב- דו שיח או דו קרב

קוראים לו מטי,
הוא טיפוס מאוד סימפטי.
הוא נולד בא"י להורים ציוניים,
שהיו פה בין הראשונים.
הם הפריחו כאן את השממה,
ואת הנער הם חינכו לאהוב את המדינה
עם כל הנשמה.
והם דיברו איתו על עבודה עברית
ובביתם לא שמעו אף פעם מוסיקה לועזית.
אך ככל שגדל הנער והפך לאיש,
נוכח לדעת שהמצב פה הוא עסק ביש.
שאינו לנו תרבות משלנו,
ושתרבות המערב משתלטת על כולנו.
והוא ניסה לזעוק ולהסביר-
אך לאיש זה לא נראה סביר.
ואז כשכבר כמעט אמר נואש,
עלה בראשו רעיון חדש.
הוא ילך רחוק מעבר להרים,
ושמה עם כמה חברים,
יקים עיר עברית,
ללא כל זכר לתרבות המערבית.
אנשים החלו לנהור לעיר,
אך ידידנו כאן היה מאוד זהיר.
לא כל אחד לעיר יתקבל,
אלא קודם יבחן וישקל.
יבדקו בין חפציו ודבריו,
אם אין בהם זכר לתרבות המערב.
וכך עברו הם לפניו אחד אחד,
אך העניין היה קשה משחשב.
כאשר הגיע מר ירון,
שהייתה לו חנות כלים ברמת השרון.
בחנות קונים מכוס ועד קנקן,
ואותה הוא מעוניין להעביר לכאן,
בדק ידידנו את החפצים,
והם נראו לו סבירים ומתאימים.
אז שאל הוא את ירון:
"והחנות מה שמה?"
"The store" אמר בגאווה.
הסתכל עליו מטי וכולו המום,
שלט באנגלית? לא יהיה ולא יקום.
הרי זו עיר עברית,
וזהו שיא התרבות המערבית.
תסלח לי מר ירון, זה לא בא בחשבון.
הגיעו לעיר עוד אנשים,
חלקם מתאימים וחלקם כלל לא שייכים.
אז הגיע אליאב
בחור הלומד "במרכז הרב"

והחל לפרוק מטענו הרב.
ספרי קודש רבים, כסאות שרפרפים,
שולחן תוצרת "רים", מפות ובגדים.
בצד עמדה חבילה גדולה,
שאת ידידנו מטי מאוד סיקרנה.
פתח אליאב את אותה חבילה,
ובתוכה – שומו שמיים – מה נתגלה??
מערכת וידאו תוצרת "שארפ"
וידידנו מטי כמעט התעלף
הוא הסתכל על אליאב שכולו מזועזע,
רק מעצם המחשבה,
להכניס וידאו לעיר עברית,
זהו שיא השיאים של התרבות המערבית.
את אליאב הוא רצה ישר לגרש,
אך הוא ביקש ממנו לא להתרגש.
הוא הוציא את קסטות הוידאו
ואמר להסתכל,
זאת, למשל, של שירי ארץ ישראל.
השנייה שיעור של הרב אבינר,
וכך החל אחת אחת עובר.
יש אחת של נופים ואתרים בגליל,
שניה מוסיקה חסידית לחליל,
ואם זו תרבות מערבית נקראת,
המצב בכי רע.
ידידנו מטי נהיה קצת מבולבל,
על דבר כזה לא חשב בכלל.
מצד אחד זו תרבות עברית,
שיא השיאים של התרבות העברית.
ומצד שני זו תרבות מערבית,
שיא השיאים של תרבות מערבית.
הוא חשב דקה.. ועוד דקה,
אך לא הצליח להגיע למסקנה,
ולכן הוא אמר לאליאב שישקול את הבקשה,
ומקווה הוא במהירות האפשרית
להחזיר תשובה.
הגיעו לעיר עוד אנשים,
חלקם מתאימים וחלקם לא שייכים.
היו גם כאלו שמטי לא ידע להחליט,
עליו הדבר מאוד הכביד.
ואז הגיע האיש,
ומטי ברע התחיל להרגיש.
הוא שפשף את עיניו וצבט את ידו,
ונוכח לדעת שזה לא חלום.
אלא האיש באמת כאן לידו.
הוא לבש "reebok"

ומכנסי "sasoon" ירוקות,
על אוזניו יש "walkman"
וחולצה של "lacoste",
בידו מזוודה עם כל מיני מדבקות,
מכל מיני ארצות ומדינות.
ידידנו מטי ניסה לדבר,
אך מרוב השתוממות סתם ברבר.
אז האיש לדבר החל,
ואמר לו "אל תיבהל".
"אני יודע שאני שיא התרבות המערבית,
ואין לי כוונות לגור בעיר העברית.
רק קראתי את המודעה בעיתון,
ובאתי להבהיר מה דעתי בנידון.
לדעתי בתרבות מערבית אין פסול,
העובדה שנעליי הם מחו"ל,
בסך הכל אומרת שאני חושב שהם יפות,
ולא משנה אם כחול-לבן או מיובאות.
ואם אני שומע מוסיקה מסוימת
שאותה שומע כל העולם אז מה רע?
נראה לי שאתה סתם מדקלם
סיסמאות על תרבות עברית ונגד מערבית.
נראה לי שאתה צריך לחשוב כמה פעמים,
לפני שאתה מקים עיר מעבר ההרים.
נראה לי שהגיע הזמן שתודה,
שתרבות מערבית היא דבר יפה,
נראה לי שהגיע הזמן שיובן לכל אחד,
שעברית ומערבית יכולות ללכת יד ביד."
גמר האיש את נאומו
כשהוא משאיר את ידידנו מטי המום כולו.
כאב לו הראש והוא הרגיש ברע
הוא לא חשב שהעניין יהיה מסובך נורא,
לפניו היה דף עם רשימה של אנשים,
שהוא עוד לא החליט לאן הם שייכים,
ולא מספיק זה גם ערערו לו את הביטחון
שיש להילחם בתרבות מערב.
חשב ידידנו מטי שעה...
ועוד שעה...
ובסוף לקח שלט ותלה מעל הדלת:
יסלחו לי כל ההמונים שבחוץ מחכים
אבל אני חייב לעשות רגע "חושבים"
אני חייב להשקיע מאמץ רב בשאלה:
אני ותרבות מערב,
דו שיח או דו קרב!!

אתר תנועת אריאל – מאגר הפעולות והצ'ופרים

תגובה:

פתאום הנה הגיעה עכשיו מווישי שגם למד במרכז הרב ובמשך לימודיו היה בעוד ישיבות הקו קונה הוא סכין תוצרת גרמנית הם הרי מומחים במקצוע ה"סכינית" אולם מווישי לא מתבלבל נטוע הוא כולו בתרבות ישראל בסכין חותך הוא שניצל ובשר אין חשש לקרב סכינים מתוקשר לרגליו נעל קאטרפילר (CAT) בהמלצתו של ד"ר שילר יען יש לו ברגל בעיה והנעל משמשת לו כרטייה אבל רגליו לטוב אותו מוליכות לבית המדרש הרי הן הולכות אל תרבות המערב לא ילך ולא יקרב גם מחשב תוצרת אלביט הוא לקח לשיבה באישור הרב שליטה שהגיעה לשיבה כי מדיסגרפיה הוא סובל ואיך הוא יסכם את הרב אריאל? לכן הציעו לו פתרון מחשב במקום דף ועפרון אם צריך לשלוח מייל במקום דואר ישראל יעשה זאת ביעילות בלי לגלוש להוללות במרכז הממוחשב שברחוב גאולה הוא מוצב כי מווישי מול תרבות המערב נמצא במאבק, בקרב בהמצאותיה החומריות ישתמש לקיצור תהליכים אך ידע שאת הזבל אין אנו כלל צריכים פרסומות ופתיים הכל מותר ללא גבולות מה שבא לי אני עושה בלי מושג של הגבלות מוסריות מזויפת דמיונות והזיות כאילו כל אחד ארי פותר רוצה להיות לא כן מווישי התושב האידיאלי רוצה עיר עיברית במובנה המקסימלית שהרוח שם שולטת של מוסר וערכיות בלי מרכזי בילוי חסרי עומק ואמוניות

עיר שאנשיה גאים להיות עבדי ה' ולא על מנת לעשות על מישו רושם ישוב משוכלל מפותח ומודרני שומר על כל סעיף החל ממודעה אני רבנים, מדענים, תעשיינים ודיינים יבחנו כל תגלית טכנולוגית לעומקה האם שולט בה רוחו של עמא ריקא והאם להכניסו בתוך גדרות הישוב כולו? מקצתו? או לגרשו ללא שוב כי זאת מווישי יודע היטב מתרבות המערב העולם רק ירקב קרא הוא מאמר על התמעטות הילודה המדדימה שהיא תולדה של תת תרבות מלאת ייאוש ושממה (שכדי לכסות את ערוותה ממציאה תענוגות למלא את עיתה) ועוד קרא בעלון המועצה שבאזור על יום בחירה ב"אי הורות" פתרון ומזור!! אז מול עולם המאבד עצמו ממש החליט מווישי להקים ישוב עברי חדש שמשפחה בו היא כפי רצון הבורא ויש בה תפקיד מיוחד לכל הורה וילדים כל שישפיע אדון הנשמות וחקלאות בו לתפארת להפריח השממות נכון, גם את הלימוד צריך לברר מקליפות נדבקות של הצר הצורר ולחדש את עומק הלימוד של תלמיד מרב ולא בקלטות ושיעורי וודיאו מפירות המערב כי התורה היא חיים ולא ידע והרב מוליד רוח ולא מוסר מידע אכן מטי עבודה רבה לפנינו הבה נברר ביחד את חזוננו ולכל תופעות התרבות נעשה תהליך גיור ונקיא מקרבנו את כל הכיעור בחול ובקודש ביחיד ובציבור ושם מלא על עולם מלא יחול על ישובנו בהידור!! (הרב קובי חייט)